

Lê Bá Vận - Tư Tưởng Hồ Chí Minh Ra Đời Là Một Kỳ Tích - Phần 1.

Chủ tịch Hồ Chí Minh (HCM) tại Đại hội Đảng II họp tại Tuyên Quang ngày 11-19/2 năm 1951, tuyên bố với một ký giả ngoại quốc rằng: "Không, tôi chẳng có tư tưởng gì, ngoài tư tưởng chủ nghĩa Mác-Lê. Mọi thứ đã được Marx, Lê nin và Mao nói hết cả rồi".

Nói lên sự thực là điều không tưởng trong xã hội cộng sản hóa chẳng sự việc tỏ rõ như ban ngày.

Thành ngữ Mỹ có câu : "Mark my words", hãy ghi lời tôi nói.

PHẦN 1.

SỰ RA ĐỜI TƯ TƯỞNG HỒ CHÍ MINH.

Sự ra đời này năm 1991 là một kỳ tích lịch sử thành hình từ một người chết được ướp xác mấy chục năm trước và đảng Cộng sản Việt Nam (CSVN), người khai sinh.

Không như tại Trung Quốc, ngoài Chủ nghĩa Mác-Lê nay đã kém thế, nhường bước trước Tư tưởng Mao Trạch Đông, Lý luận Đặng Tiểu Bình, Thuyết Ba đại diện của Giang

Trạch Dân, Học thuyết Hồ Cẩm Đào và Tư tưởng Tập Cận Bình, để lưu dấu ấn chính trị, mỗi nhà lãnh đạo trình bày trước Đại hội Đảng triết lý trị quốc, khẩu hiệu chính trị của mình và được Đại hội chính thức ghi vào Điều lệ Đảng.

Đầu tháng 7/1976 Đại học Huế tổ chức khoá hè chính trị triết học duy vật biện chứng, kinh tế Mác-Lê cho các giáo chức “ngụy” được lưu dụng. Học tại Trường Đại học Khoa học ở tòa nhà Morin cũ, kéo dài bốn tuần lễ, cũng gọi là thoải mái, có các giảng viên từ Hà Nội vào thuyết trình.

Các giảng viên không đề cập gì về Chủ tịch HCM.

+ Trong vòng 40 năm từ Đại hội (Đh) II, 1951 cho đến Đh VII năm 1991 (HCM qua đời năm 1969) đảng CSVN cũng chỉ nói đến kiên trì theo chủ thuyết Mác-Lê mà thôi.

+ Báo Cứu Quốc số ra ngày 1/10/1952 thì viết : “Dưới sự lãnh đạo của Hồ Chủ tịch và Đảng Lao động Việt Nam, nhân dân Việt Nam quyết học tập tư tưởng Mao Trạch Đông, học tập kinh nghiệm Trung Quốc, ra sức tiêu diệt thực dân Pháp và can thiệp Mỹ^[37] – “ (Tư tưởng Mao Trạch Đông được trình bày lần đầu có hệ thống ngày 23/4/1945 tại Đại hội VII Đảng Cộng Sản Trung Quốc).

Như vậy đã có tư tưởng chủ nghĩa Mác-Lê, CSVN nay thêm vào tư tưởng Mao chủ tịch.

+ Bác Hồ vẫn vắng mặt dài dài, ngỡ rằng người chết là hết chuyện thì tại Đh VII năm 1991 Đảng nhận định cần sự cộng tác thân Bác để chiêu bài, trở giọng, khẳng định : “Đảng lấy chủ nghĩa Mác - Lênin và tư tưởng HCM làm nền tảng tư tưởng, kim chỉ nam cho hành động”. Bác Hồ tuy vô tri song từ đấy tư tưởng Bác có mặt trong Cương lĩnh Đảng lên chức ngang hàng với Mác-Lê và lớn dần ảnh hưởng.

+ Ngày 27/3/2003, trước thực tế các kế hoạch đề ra đều có hiệu quả bất túc, Ban Bí thư Trung ương Đảng khóa IX lại ban hành Chỉ thị số 23-CT/TW xác định bổ sung : “Tạo ra phong trào rèn luyện phẩm chất đạo đức cách mạng theo gương Bác Hồ vĩ đại, đẩy lùi sự suy thoái đạo đức, lối sống”.

HCM được CSVN chính thức thần thánh hóa là từ đó, được tôn sùng, truy phong “cha già dân tộc kính yêu”, nhà lãnh tụ vĩ đại, danh nhân văn hóa kiệt xuất... Các hành vi, nhất cử nhất động được đem ra tô lục chuốt hồng để làm gương mẫu lối sống, các ngôn từ được lau chùi đánh bóng lại, rao giảng là lời hay ý đẹp, khuôn vàng thước ngọc để dẫn chứng hành văn, biện luận, dạy đời. Nhất là các tư tưởng phổ thông, đông như chợ Tết được sơn son thếp vàng để làm kim chỉ nam hướng dẫn hành động.

Song năm 1991 lãnh đạo CSVN lấy các của báu này từ đâu ra? Đảng có phép màu, biến không thành có hay đây chỉ là một màn ảo thuật, cú đánh lừa vĩ đại của Đảng?

Cựu Tổng Bí Thư đảng Cộng Sản Liên xô Mikhail Gorbachev (1985-1991) từ trần ngày 30/8/2022 tại Moskva ở tuổi 91, đã phát biểu cay đắng :

"Tôi đã bỏ một nửa cuộc đời cho lý tưởng Cộng Sản. Ngày hôm nay tôi phải đau buồn mà nói rằng: Đảng Cộng Sản chỉ biết tuyên truyền và dối trá."

Mọi việc, “có tích mới dịch nên tuồng”. Năm 1991 chế độ cộng sản ở Liên Xô và các nước Đông Âu lần lượt bị sụp đổ. Chủ nghĩa Mác-Lê bị vứt sọt rác kịp thời vì được thẩm xét là một tà đạo cực kỳ độc hại làm con người biến tính, như sống trong ảo ảnh quyền lực và tham vọng, mất lương tri, biến thành ác thú ngạ quỷ. Nếu tiếp tục tiếp cận lâu ngày, độc chất thấm vào xương tủy khiến người tu luyện mất khả năng phục hồi nhân tính “nhân chi sơ tính bổn thiện”.

CSVN kéo HCM từ lăng mộ ra - người chết không thể cãi lại - nhét đầy vào miệng ông cái gọi là những tư tưởng HCM để đập vá các lỗ thủng chính nghĩa? bị sút mẻ. Tuy nhiên HCM làm gì có tư tưởng! đó chỉ là một mớ nguyên tắc trị nước phổ quát.

Chủ tịch HCM : Tiếng Sét Ái Tình Về Tư Tưởng.

Ngày 16 và 17/7/1920 tại Paris, Pháp trên báo Nhân Đạo, Bác Hồ đọc Sơ thảo luận cương về vấn đề dân tộc và vấn đề thuộc địa của V.I. Lenin. Như bị tiếng sét ái tình Bác mừng rỡ, rơi lệ và thốt lên : “Đây là cái cần thiết cho chúng ta, đây là con đường giải phóng chúng ta”.

Ở Pháp bị từ chối học trường Thuộc địa tháng 9/1911, theo định hướng tình cảm mới, năm 1923-1924, Bác bí mật sang Liên Xô và được nhận vào học tại trường Đại học Lao Động Phương Đông trực thuộc Quốc tế Cộng sản (QTCS) có trụ sở đặt tại Moskva. Học về lý luận chính trị chủ nghĩa Mác-Lênin, cách mạng vô sản và khởi nghĩa vũ trang. Bác được chỉ định là Ủy viên thường trực Bộ Phương Đông, trực tiếp phụ trách Cục Phương Nam.

HCM là người Việt Nam đầu tiên đến với QTCS. Ông lớn tuổi cả con giáp hoặc nhiều hơn so với bốn Tổng bí thư (TBT) đầu tiên của Đảng, đều chết sớm, từ 27 đến 40 tuổi.

Trần Phú (1904-1931), TBT đầu tiên, tác giả Luận cương Chính trị về vấn đề cách mạng tư sản dân quyền ở [Đông Dương](#) và Hà Huy Tập (1902-1941), TBT thứ 3 là hai Tổng bí thư có học vấn đảng hoàng, xuất sắc đỗ đầu và ưu hạng bằng Thành chung (Diplôme) xưa tại Huế lúc tuổi 17, 18 còn rất trẻ.

Được đào tạo tại gốc, Chủ tịch HCM tận trung với chủ thuyết Mác-Lê. Câu Bác nói :

"Không, tôi chẳng có tư tưởng gì, ngoài tư tưởng chủ nghĩa Mác-Lê" đồng nghĩa với "Tư tưởng của tôi trùng lặp với tư tưởng chủ nghĩa Mác-Lê" cộng với "Tôi không xây dựng tư tưởng gì thêm". Hơn 20 năm sau ngày Bác mất, CSVN làm trái ý Bác, thù dật những lời nịnh bợ đùn đẩy cho Bác khiến Bác, người dưới mộ cũng đau lòng, chịu tiếng xấu là kẻ chết còn nói một đấng, làm một nẻo.

CSVN dày công sưu tập bút tích của Bác? thời hải ngoại. HCM viết, lên án chế độ đế quốc, thực dân, tàn bạo, bóc lột, cổ xúy giải phóng dân tộc. Bác dùng nhiều bút hiệu, luôn thay đổi, CSVN cố đếm được trên 170, song không bút hiệu nào trụ được lâu dài vì không có bài viết nổi danh.

Trong nước thì CSVN gán cho Chủ tịch HCM những danh ngôn xưa cũ.

- + Vì lợi ích mười năm thì phải trồng cây, vì lợi ích trăm năm thì phải trồng người. (Thập niên thụ mộc, bách niên thụ nhân - Quản Trọng).
- + Không có việc gì khó. Chỉ sợ lòng không bền. "Ấu học ngũ ngôn thi".
- + Dễ trăm lần không dân cũng chịu. Khó vạn lần dân liệu cũng xong. (Thanh Tịnh).
- + Lương y như từ mẫu (mẹ hiền) - Thành ngữ - Tục ngữ Việt Nam.
- + "Không có gì quý hơn độc lập tự do" song Hạnh phúc, Dân chủ, Nhân quyền ... đều quý hơn.

CSVN giải thích, bàn rộng, thêm thắt vào các lời nhắn nhủ của Chủ tịch nước lúc tiếp xúc với các tầng lớp nhân dân, kêu gọi đoàn kết chống giặc, động viên sản xuất. Với cán bộ thì cần kiệm liêm chính; với y giới thì lương y như từ mẫu, với thanh niên, phụ nữ,

nhì đồng, cao niên, cả nước rèn luyện tập thể dục; đồng bào thiếu số như anh em ruột thịt, được quan tâm; đồng bào miền Nam được dành trọn tình cảm sâu đậm nhất... là các phát biểu thông thường do các phụ tá soạn thảo và gọi đó là những tư tưởng vĩ đại của Bác dựa theo chủ thuyết Mác-Lê.

Thực chất đó là những phương án, chính sách bài bản, mang tính sáo ngữ mô tả việc làm của bất cứ một vị nguyên thủ quốc gia nào trên thế giới.

HCM đã vận dụng những lý thuyết học ở trường Lao động thuộc QTCS năm 1924 vào thực tiễn Việt Nam. Việc này tiến hành rất thuận lợi vì trong nước đang có chiến tranh với Pháp, Mỹ, chẳng ai dám lên tiếng chống đối để rước họa chôn sống, trôi sông. Do đó đã có những chiến dịch kinh hoàng cải cách ruộng đất, thành lập hợp tác xã nông nghiệp, công nghiệp, chế độ bao cấp tem phiếu, giải phóng miền Nam... dù phải đốt cháy cả dãy Trường Sơn, đánh sập tư sản, đổi tiền, kinh tế mới...

Chủ tịch HCM hô hào giữ nếp sống đạo đức, song không là đạo đức theo nghĩa truyền thống là làm người tử tế, mà hiểu là trung với Đảng, xây dựng Đảng... là đạo đức cách mạng.

Sách Luận ngữ có câu “Học nhi thời tập chi, bất diệc duyệt hồ“, có nghĩa ‘học rồi thực hành theo lại chẳng vui sướng sao’. Bác Hồ đã làm rất tốt, ‘học Mác-Lê đi theo với hành’. Tuy vậy Bác chỉ là một học viên trả bài đúng sách vở, đạt chỉ tiêu. Bác không đưa ra được gì mới mẻ, khác biệt Mác-Lê.

Chủ tịch HCM không phải là một nhà tư tưởng.

Ngay từ năm 1927, Chủ tịch Hồ Chí Minh đã viết: “Chủ nghĩa chân chính nhất, chắc chắn nhất, cách mệnh nhất là chủ nghĩa Lênin”. Theo Người, chủ nghĩa Mác - Lênin

không những là cái “cầm nang” thần kỳ, là kim chỉ nam mà còn là “mặt trời soi sáng” con đường chúng ta đi đến thắng lợi cuối cùng, đi tới chủ nghĩa xã hội và chủ nghĩa cộng sản.

--Một câu nói của HCM hứa chắc? : ”Nếu chính phủ làm hại dân thì dân có quyền đuổi chính phủ”. Chớ vội mừng. Đuổi chính phủ thì ích lợi gì! Đảng vẫn còn đó chỉ đạo, vững như bàn thạch!

--Và câu nói hớ hênh bộp chộp đáng tiếc : “Quân đội ta trung với Đảng, hiếu với dân...” Nên nhớ tội bất trung là tử tội, liên lụy gia đình, xua ba họ, bất hiếu chỉ bị đời chê cười. Câu nói bốc đồng? này của HCM khen tặng dành cho Quân đội nhân dân Việt Nam ngày 22-12-1964 đã vô hình trung khinh thường đẩy người ‘dân’ xuống vị trí thứ yếu, kém xa Đảng, nay CSVN cố sửa chữa.

Tuy nhiên “Nhất ngôn ký xuất, tứ mã nan truy”.

Quan điểm của Chủ tịch HCM về nhiệm vụ của Quân đội dường như sai lệch. Trong bài Quốc ca “Tiến Quân Ca” được HCM phê chuẩn năm 1945 có những câu : “Đoàn quân Việt Nam đi, sao vàng phất phới. Dắt giống nòi quê hương qua nơi lửa than. Cùng chung sức phấn đấu xây đời mới. Đứng đều lên gông xích ta đập tan”. Song quân đội chỉ cầm súng đuổi giặc xâm lăng, chẳng nhận vợ dắt ai, chẳng xây đời mới, đập tan gông xích gì. Đó là nhiệm vụ của các nhà cách mạng lãnh đạo chính trị.

Quân đội đứng lên đập tan xiềng xích như trong bài quốc ca thì có nghĩa là làm đảo chánh, lật đổ chính quyền độc tài, tàn bạo, thối nát, tham nhũng....

Với chính sách Đảng kiểm soát chặt chẽ, quân đội mặc nhiên trung thành, bất cần văn bản. Nói chung CSVN buộc mọi sinh vật sống chen chúc trên đất nước đều trung với

Đảng, lấy chữ ‘Trung’ làm đầu. “Ăn cơm chúa (Bác, Đảng), múa tối ngày” là thế. Cũng là trường hợp “mượn đầu heo nấu cháo” tài tình. Đầu heo đây là danh nghĩa và tài sản của nhân dân.

`Dân` là phải đặt trên hết. Tư tưởng “dân làm chủ” thì vua Bảo Đại đã nói đến lúc thoái vị : “Dân vi quý, xã tắc thứ chi, quân vi khinh” năm 1945 nhắc lại lời của Mạnh Tử thời xưa. Dân=con người là quý, xã tắc=đất nước đứng thứ nhì, quân=vua, là giới lãnh đạo, là nhẹ.

Lê Bá Vận